

комунициране и взаимодействие между „висшестоящите“ и „нисшестоящите“ в глобалните йерархии.

На циганите винаги се е гледало подозрително като на опасни чужденци, скитници, номади, чергари във всяка към смисъл и битийност. Глобализацията разтваря радушно обятия за нови преселения на народи, за непознати по пулсации и мащаби миграции и трансфери на човешки маси. Чужденците не са епизодична гледка, те са всекидневна реалност, банална тревога и опасност за „местните“, „уседналите“ и нагодилите се към своя стандарт на живот общества и нации. Затова и митарствата, преживелиците, драматизъмът на чергаруването на някогашните цигани в днешните реалии се повтарят в преобразувани форми, в модифицирани инкарнации от мигранти, имигранти или емигранти. Драматизъмът на тяхната ресоциализация, преадаптация, акултурация, на парциално възползване от социални облаги при елиминирани други политически, културни и човешки права е „цената“ на този трансфер. Аклиматизацията на циганите към чужди на техните автентични и архаични религиозни, културни, езикови и др. стандарти и трафарети сега се превръща в биографичен проблем на доста от мигриращите маси, естествено, не в директен и непосредствено повтарящ се маниер. Цената и жертвата за подобни исторически „услуги“, да се вклиниши и приспособиш към друг, радикално различен натюрел на битийност и менталност, могат вече да имат своите ретроспективни визуализации при циганската орисия. Днешните им и бъдните им „допълнени и преработени издания“, нови и завишени курсове са адаптирани към глобалния порядък и безалтернативни за новите символични „цигани“ на миграциите.

Дифузията на проблематиката за боклука има не само такива глобалистични, но и по-скромни националноисторически измерения и резонанси. В условията на енigmатичния преход, облагодетелствал малцина и срутил българския народ в преизподнята на своеобразна и нечувана, невиждана от десетилетия житейска и историческа осъдница, метафорично споделената тенденция към „поцинаване“ има свои орбити.

Безработицата, гладът, мизерията, отчаянието, апокалиптичните житейски перспективи, обречеността за цели генерации (най-вече